

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Vladimíra Jurky, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 16. 2. 2010 návrh **předsedy Městského soudu v Praze** na zahájení kárného řízení ze dne 30. 4. 2010, proti **JUDr. P. B.**, soudci Městského soudu v Praze, a rozhod

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

JUDr. P. B.,
nar. X,
soudce Městského soudu v Praze,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

v níže uvedených trestních věcech zapříčinil průtahy v řízení, kdy zejména nerespektoval ustanovení § 181 odst. 3 trestního řádu, neučinil žádné úkony směřující ke skončení těchto trestních věcí ani nepožádal o prodloužení lhůty k úkonu podle § 181 odst. 3 trestního řádu. Tyto spisy mu byly kanceláří soudu řádně předloženy, přesto v nich neprovedl žádný úkon a v důsledku toho nebylo řízení v těchto věcech prováděno v souladu s § 2 odst. 4 trestního řádu. Jedná se o věci vedené Městským soudem v Praze pod následujícími spisovými značkami:

- 1) sp. zn. 43 T 6/2003 – ode dne 19. 8. 2008, kdy byl spis vrácen soudci po předchozím zrušení rozsudku odvolacím soudem, do 30. 4. 2010 nebyl učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci.
- 2) sp. zn. 43 T 8/2004 – ode dne 25. 6. 2009, kdy byl spis vrácen soudci po předchozím zrušení rozsudku odvolacím soudem, do 30. 4. 2010 nebyl učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci.
- 3) sp. zn. 43 T 18/2005 – ode dne 29. 6. 2009, kdy byl spis vrácen soudci po předchozím zrušení rozsudku odvolacím soudem, do 30. 4. 2010 nebyl učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci.
- 4) sp. zn. 43 T 17/2006 – od 21. 9. 2009, kdy bylo zrušeno naplánované hlavní líčení, nebyl do 30. 4. 2010 učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci.

- 5) sp. zn. 43 T 11/2007 – od rozhodnutí o vyloučení věci ze dne 24. 4. 2007 do 30. 4. 2010 neučiněn žádný úkon směřující ke skončení věci.
- 6) sp. zn. 43 T 17/2007 – po odvolání hlavního líčení dne 25. 3. 2008 do 30. 4. 2010 neučiněn žádný úkon směřující k ukončení věci.
- 7) sp. zn. 43 T 21/2007 – po vrácení spisu po zrušení předchozího rozsudku Vrchním soudem v Praze, nejméně ode dne 20. 4. 2010, kdy uplynula zákonná lhůta dle § 181 odst. 3 trestního řádu k provedení dalšího úkonu ve věci, nebyl učiněn žádný úkon směřující k ukončení věci do 30. 4. 2010.
- 8) sp. zn. Nt 221/2006 – od veřejného zasedání ve věci návrhu na povolení obnovy řízení ze dne 18. 1. 2007 do 30. 4. 2010 neučiněn žádný úkon směřující k ukončení věci.

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 20 % na dobu 6 (šesti) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení proti v záhlaví jmenovanému soudci, který působí ve funkci předsedy senátu na trestním oddělení prvního stupně Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Soudce celkem v osmi trestních věcech nečinil úkony směřující k jejich skončení, v důsledku čehož vznikly závažné průtahy. Navrhovatel k osobě kárně obviněného soudce uvedl, že průtahy v jím vedených řízeních byly zjištěny již v minulosti a byly s ním ze strany vedení soudu opakovaně projednávány. Ani tato projednání však nevedla ke zlepšení. Práce kárně obviněného soudce byla místopředsedou soudu prověřována, soudce byl opakovaně upozorněn na nepřipustnost stavu vyřizování věcí v jeho senátu a na nutnost

přednostního projednání především starších věcí, v nichž hrozí i nebezpečí promlčení trestnosti stíhaných trestných činů. Navrhovatel zdůrazňuje, že v minulosti byl kárně obviněnému soudci opakovaně změnami rozvrhu práce zastaven nápad nových věcí, aby měl příležitost a dostatek času ke zlepšení stavu ve svém senátu.

Výše popsaným jednáním tak dle navrhovatele kárně obviněný soudce zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu a z ustanovení § 181 trestního řádu a navrhl, aby mu za to bylo uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

Navrhovatel k dotazu předsedkyně kárného senátu v podání ze dne 14. 7. 2010 upřesnil, že v senátu 43 T byly provedeny celkem dvě prověrky. První z nich se uskutečnila v průběhu března a dubna 2009 a jejím výsledkem byl pohovor s kárně obviněným soudcem, konstatování nepřijatelnosti stavu v jeho senátu a upozornění, že tento stav bude opět prověřen na počátku roku 2010. Soudce byl rovněž upozorněn, že pokud nedojde ke zlepšení stavu vyřizování jemu přidělených věcí, zejména starších časových řad, bude podán návrh na zahájení kárného řízení. Druhá prověrka, jejímž výsledkem bylo podání kárného návrhu, se uskutečnila v období od 1. 4. do 30. 4. 2010. Z uvedeného sdělení navrhovatele kárný senát vycházel při ověřování splnění subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., v platném znění. Subjektivní lhůta je zachována, neboť návrh byl podán u Nejvyššího správního soudu nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech rozhodných pro podání kárného návrhu (tj. od ukončení prověrky provedené v dubnu 2010). Objektivní lhůta zahrnuje období tří let zpětně od podání návrhu na zahájení řízení, tj. v daném případě období od 6. 5. 2007 do 6. 5. 2010. Kárný senát nicméně v předmětném řízení mohl hodnotit i nečinnost přesahující takto vymezené časové období [viz věci uvedené pod body 5) a 8)], neboť nečinnost při vyřizování spisů, je-li zaviněna a má-li charakter kárného provinění, představuje skutek trvajících, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, tj. stavu nečinnosti soudce při rozhodování věci (shodně viz např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. Ds 13/2004: „*Lhůta pro podání návrhu ... tak zůstává zachována i v případě, pokud je kárný návrh podán i pro jednání spočívající v nečinnosti, předcházející okamžiku, od něhož začala objektivní lhůta plynout, pokud tato nečinnost ke uvedenému okamžiku trvala.*“).

Kárně obviněný soudce při ústním jednání konstatoval, že vzniklé situace lituje, za skutkový stav popsaný v návrhu na zahájení řízení se cítí být zodpovědný a je připraven nést odpovídající následky. Důvody vzniku průtahů byly dle jeho názoru osobního i pracovního charakteru a mají svůj původ v roce 2007. V tomto roce došlo k rozpadu jeho manželství, měl mimořádně vysoký nápad nových věcí, z oddělení odešla jeho velmi kvalitní protokolující úřednice a v tomto období musel sám vyřizovat i veškerou porozsudkovou agendu. Za souběhu všech uvedených okolností se mu přestalo dařit vyřizovat věci systematicky. Obviněný soudce dále uvedl, že na prvostupňovém trestním oddělení působí již od ledna 2000, období přelomu let 2007 a 2008 hodnotí jako krizové. V současné době má v senátu pouze 12 neskončených věcí a intenzivně se snaží o nápravu vzniklých nedostatků. Poukazuje rovněž na specifickou agendu prvostupňového trestního úseku městského soudu, zejména na rozsáhlost a složitost věcí, kdy některé spisy mají i několik tisíc stran, jedná se v nich o stovky poškozených, pachatelé jsou často cizími státními příslušníky (viz níže vyjádření k jednotlivým spisům). V závěru jednání kárně obviněný soudce vyslovil politování nad tím, že se mu pracovní vytížení nepodařilo uspokojivě zvládnout, nyní je již situace v jeho senátu stabilizovaná.

Kárný senát v rámci provedeného dokazování při jednání porovnal tvrzení navrhovatele ohledně věcí, v nichž došlo k průtahům vinou kárně obviněného soudce, s obsahem předmětných spisů, které mu byly na žádost městským soudem předloženy:

1) sp. zn. 43 T 6/2003 – obž. M. V. a spol.

Dle návrhu věc u městského soudu napadla dne 13. 3. 2003; Vrchní soud v Praze (dále též „vrchní soud“) zrušil usnesením ze dne 12. 8. 2008 původní rozsudek městského soudu, spis byl vrácen tomuto soudu dne 19. 8. 2008 a do 30. 4. 2010 soudce neučinil ve věci žádný úkon směřující k jejímu skončení. Toto tvrzení navrhovatele zcela odpovídá obsahu spisu, obviněný soudce je nijak nezpochybnil, byl tedy potvrzen průtah od 20. 8. 2008 do 30. 4. 2010.

Kárně obviněný soudce k této věci při jednání uvedl, že v současné době je spojena s věcmi ad 5) a 6) tohoto návrhu, jedná se o celkem 8 obžalovaných osob, hlavní líčení je nařízeno na 28. 4. 2011.

2) sp. zn. 43 T 8/2004 – obž. Q. M. B. a spol.

Dle návrhu byla věc přikázána městskému soudu dne 8. 6. 2004. Po zrušení rozsudku ze dne 19. 1. 2006 usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 6. 2009 byl spis městskému soudu vrácen dne 25. 6. 2009 a od té doby do 30. 4. 2010 soudce neučinil ve věci žádný úkon směřující k jejímu skončení. Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu trestního spisu, obviněný soudce je nezpochybnil. Ve věci byl potvrzen průtah od 26. 6. 2009 do 30. 4. 2010.

Kárně obviněný soudce při jednání uvedl, že ve věci je obžalováno 5 osob vietnamské a čínské národnosti, hlavní líčení je nařízeno na dny 10. až 12. 5. 2011.

3) sp. zn. 43 T 18/2005 – obž. Ing. M. H. a spol.

Dle návrhu nebyl v této věci ode dne 29. 6. 2009, kdy byl spis vrácen soudci po předchozím zrušení rozsudku odvolacím soudem, do 30. 4. 2010, soudcem učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci. Toto tvrzení odpovídá obsahu trestního spisu, obviněný soudce je nezpochybnil. Ve věci byl potvrzen průtah od 30. 6. 2009 do 30. 4. 2010.

Kárně obviněný soudce při jednání uvedl, že ve věci byl již dne 17. 12. 2010 vyhlášen rozsudek.

4) sp. zn. 43 T 17/2006 – obž. RNDr. O. D., CSc., a spol.

Dle návrhu nebyl od 21. 9. 2009, kdy bylo zrušeno naplánované hlavní líčení, do doby podání kárného návrhu učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci. Z obsahu spisu bylo ověřeno, že po datu 21. 9. 2009 nebyl ve věci proveden žádný úkon, kárně obviněný soudce tuto skutečnost nezpochybnil, tvrzení navrhovatele bylo tedy prokázáno a byl potvrzen průtah od 22. 9. 2009 do 30. 4. 2010.

Obviněný soudce při jednání zdůraznil obsáhlost dané věci, t. č. již spis přesáhl počet 10 000 stran, přičemž obžaloba má 295 stran a samotný výrok je obsažen na 23 stranách. Ve dnech 6. 1. a 11. 2. 2011 se konala hlavní líčení, byly předneseny všechny závěrečné řeči. Hlavní líčení je nyní odročeno na 23. 3. 2011 za účelem porady senátu, přípravy rozsudku a jeho vyhlášení.

5) sp. zn. 43 T 11/2007 – obž. Z. G. a spol.

Dle návrhu nebyl po vydání usnesení o vyloučení věci ze dne 24. 4. 2007 do 30. 4. 2010 učiněn žádný úkon směřující ke skončení věci. Tuto skutečnost potvrzuje obsah trestního spisu a kárně obviněný soudce ji nepopírá. Byl tedy potvrzen průtah od 25. 4. 2007 do 30. 4. 2010. Věc je nyní spojena s věcí uvedenou ad 1).

6) sp. zn. 43 T 17/2007 – obž. S. P. a spol.

Dle návrhu nebyl po odvolání hlavního líčení dne 25. 3. 2008 do 30. 4. 2010 učiněn žádný úkon směřující k ukončení věci. Toto tvrzení odpovídá obsahu trestního spisu, obviněný soudce je nepopírá. Ve věci byl potvrzen průtah od 26. 3. 2008 do 30. 4. 2010. Věc je nyní spojena s věcí uvedenou ad 1).

7) sp. zn. 43 T 21/2007 – obž. M. H. a F. E.

Dle návrhu nebyl po vrácení spisu vrchním soudem po zrušení předchozího rozsudku nejméně ode dne 20. 4. 2010 do 30. 4. 2010 učiněn žádný úkon směřující k ukončení věci. Toto tvrzení odpovídá obsahu trestního spisu, kárně obviněný soudce je nepopírá. Byl prokázán průtah od 21. 4. 2010 do 30. 4. 2010.

Kárně obviněný soudce při jednání k této věci poznamenal, že v důsledku změny jednoho z přísedících a následné žádosti obžalovaných bylo hlavní líčení konáno znovu. Hlavní líčení je nyní odročeno na 2. 3. 2011, kdy lze očekávat ukončení dokazování a vyhlášení rozhodnutí.

8) sp. zn. Nt 221/2006 – ods. J. O.

Dle tvrzení navrhovatele nebyl od veřejného zasedání ve věci návrhu na povolení obnovy řízení nařízeného na den 18. 1. 2007 do 30. 4. 2010 učiněn žádný úkon směřující k ukončení věci. Toto tvrzení odpovídá obsahu trestního spisu, obviněný soudce je nezpochybnil. Byl prokázán průtah od 19. 1. 2007 do 30. 4. 2010.

Kárně obviněný soudce uvedl, že v uvedené věci je nařízeno veřejné zasedání na 24. 3. 2011.

Kromě důkazů obsahem předmětných trestních spisů navrhovatel předložil kárnému senátu obsáhlé listinné přílohy, z nichž byly při jednání konstatovány následující skutečnosti:

Ze seznamu soudců trestního úseku městského soudu, kterým byl zastaven nápad obžalob, bylo zjištěno, že kárně obviněnému soudci byl pozastaven nápad od 13. 10. do 31. 12. 2004 (v tomto roce byl pozastaven nápad také dalším šesti soudcům z celkového počtu 17 soudců); od 20. 9. do 31. 12. 2006 (též dalším devíti soudcům z celkového počtu 16 soudců); od 1. 1. do 30. 6. 2008, dále od 28. 11. 2008 do 30. 4. 2009 (též dalším pěti soudcům z celkového počtu 14 soudců); od 1. 5. do 30. 6. 2009 (též dalším 8 soudcům z celkového počtu 14 soudců); od 1. 1. do 8. 4. 2010.

Navrhovatel dále na žádost kárného senátu při jednání stručně provedl hodnocení osoby a činnosti kárně obviněného soudce z pohledu vedení městského soudu. Uvedl, že JUDr. B. patří ke slušným, seriózním a spolehlivým soudcům městského soudu. Při projednávání jeho nedostatků v práci v letech 2007 – 2010 se vždy choval konstruktivně, svá pochybení uznával. Vůči jeho osobě nejsou ze strany účastníků řízení podávány stížnosti, v jednací síni i mimo ni jedná v souladu s etickými normami. Problém při rychlosti rozhodování věcí může

činit jeho pečlivost. V období, kdy vznikly ve výše uvedených věcech průtahy, neměl obviněný soudce vyšší nápad nežli ostatní soudci stejného oddělení, při nápadu složitých věcí mu byl nápad opakovaně zastavován. Bohužel problémy s rychlostí řízení na jeho straně přetrvávaly. Navrhovatel však opakovaně zdůraznil, že obviněného soudce považuje za kvalitního a výkonného soudce, jehož činnost však v určitém období byla zatížena nedostatky.

Kárný senát po vyhodnocení průběhu ústního jednání dospěl k závěru, že v projednávané věci byl prokázán vznik průtahů při rozhodování v návrhu označených osmi trestních věcí. Tyto průtahy byly bez pochybností zaviněny nečinností kárně obviněného soudce. Toto lze spolehlivě konstatovat na základě provedených důkazů obsahem předmětných trestních spisů, které potvrzují tvrzení navrhovatele; ostatně ani kárně obviněný soudce tyto skutečnosti nepopíral. Jednalo se o nečinnost trvající v jednom případě v řádu dnů, ve třech věcech v délce od 1 měsíce do 1 roku, ve dvou věcech v řádu 1 - 3 let a ve dvou případech dokonce v délce přesahující 3 roky. Soudce byl přitom v souladu s § 2 odst. 4 trestního řádu a § 181 odst. 2 trestního řádu povinen postupovat v řízení co nejrychleji tak, aby bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci. Tyto povinnosti však kárně obviněný soudce v označených věcech porušil.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Na základě výše uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce svým jednáním popsaným pod body 1) až 8) návrhu na zahájení kárného řízení spáchal kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Při úvaze, jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, hodnotil kárný senát především závažnost tohoto kárného provinění. Uvedené provinění kárný senát shledal závažným, a to vzhledem k počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení zákonem stanovených povinností, a taktéž vzhledem k délce nečinnosti v jednotlivých trestních věcech. Přitěžující okolností je též, že se kárně obviněný soudce jednání dopouštěl, přestože byl navrhovatelem na tyto nedostatky upozorněn a byly mu vytvořeny podmínky pro řádný výkon jeho činnosti. Ve prospěch kárně obviněného soudce naopak bylo nutno dle názoru kárného senátu hodnotit, že z pracovního hlediska působí na velmi náročném prvostupňovém trestním úseku městského soudu, a to od roku 2000 (tj. nyní již 11 let), přičemž do roku 2007 nebyly v jeho činnosti shledány žádné nedostatky. Obviněný soudce konstruktivně pojmenoval důvody vzniku nedostatků ve své činnosti a převzal za ně plnou odpovědnost. Též navrhovatel uvedl, že kárně obviněného soudce považuje za seriózního, kvalitního a výkonného soudce. Kárně obviněný soudce ke dni konání ústního jednání v kárném řízení výrazně snížil počet neskončených věcí, a lze tedy předpokládat, že se jeho činnost stabilizovala.

Navrhovatel ve svém návrhu žádal kárně obviněnému soudci uložit kárné opatření snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku. Jedná se o nejvyšší možnou výměru tohoto druhu kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. (s výjimkou ukládání opatření za kárné provinění, kterého se soudce dopustil před zahlazením již uloženého kárného opatření). Kárný senát není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.).

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění odpovídá kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 20% na dobu 6 měsíců, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 16. února 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu